

**מ"י 42831/12/16 - אשר אבידן, טל אבידן, דור אבידן, רועי אבידן נגד
מדינת ישראל - היחידה הארץ לחקירות הונאה**

בית משפט השלום הראשון לציוויל

מ"י 16-12-42831 מדינת ישראל נ' אבידן

תיק חיזוני: 323129/2015

בפני כב' השופט עמית מיכליוס

בעניין:

אשר אבידן

עו"ד זיק חן ועו"ד יעל גרוסמן

טל אבידן

דור אבידן

רועי אבידן

עו"ד יעל גרוסמן ועו"ד סאלி ליכט

נ ג ד

ה המבקש (המשיב בבקשת
המדינה)
הטענים לזכות

המשיבה (המבקר
בקשה להארכת תוקף
התפוסים)

מדינת ישראל - היחידה הארץ לחקירות הונאה
עו"ד אלון גילדין;עו"ד טפת מואיל רוטשילד -
פרקיליטות מחוז תל אביב (مיסוי וככללה)
רפ"ק ענת גלוטמן,עו"ד, ר"ח; רפ"ק אבי אחריק

החלטה

לפני בקשה המבקש והטענים לזכות לבטל צווי הקפאת נכסים והשבת הנכסים שננתפסו על ידי המשיבה מכוח צוים אלה, לרבות חשבונות בגין, כלי רכב ונכסים נדל"ן שננתפסו מכוח סעיפים 32 ו- 34 לפיקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט - 1969 (להלן: הפס"פ) ומכוון סעיפים 21 ו- 26 לחוק לאייסור הלבנתה הון, התש"ס - 2000 (להלן: חוק אייסור הלבנתה הון).

לאחר מספר ימים, הוגשה מטעם המשיבה בקשה להאריך את תוקף החזקת הנכסים והתפוסים שננתפסו מה המבקש ביום 20.12.16, זאת מכוח סעיפים 35 לפיקודה בלבד עם סעיף 26 לחוק לאייסור הלבנתה הון.

רקע ועובדות

1. ביום 20.12.2016, לאחר חקירה סمية שהנהלה, פתחה המשיבה בחקירה גלויה נגד המבקש ואחרים בחשד לביצוע עבירות של מתן שוחד לעובדי ציבור זרים בגיןה קונקרטי וביצוע עבירות על חוק אייסור הלבנתה הון.

2. על פי החשד שלימה חברת BSGR גינאה (להלן: החברה) שוחרד לעובדי ציבור או לבני משפחותיהם, במטרה לקבל זכויות כרייה בגיןה, זאת באופן שיטתי ובמשך מספר שנים. היקף השוחרד שנתנה החברה הגיע, על פי החשד, לכדי عشرות מיליון דולר, כאשר ערך זכויות הכרייה אותן קיבלה החברה הגיע למליארדי דולרים.

- .3. החברה הינה חלק מקבוצת חברות שבשליטה איש העסקים בני שטיינמץ (להלן: שטיינמץ), ובתקופה הרלוונטית נוהלה על ידי המבוקש. על פי החשד, הייתה לבקשת מעורבות גדולה במתן השוחד לעובדי הציבור הזרים ולאחר קבלת זכויות הכריה האמורים, קיבל בונוס בגובה שבעה מיליון דולר.
- .4. לטענת המשיבה, המבוקש חשוד בכך שביצע פעולות שונות ברכוש אסור, הן בכיספים ששולמו לשוחד והן ברכוש וכיספים שהתקבלו אגב פעולות השוחד, לרבות בכיספי הבונוס.
- .5. להשלמת התמונה יציין כי ביום פתיחת החקירה הגלוייה נערכו לצורך חקירה הן המבוקש והן שטיינמץ, ובהמשך היום שוחררו השניים בתנאים מוגבלים, בהסכמה המשיבה.

הרכוש הכספי

- .6. נדליין.
- .א. חלקו של המבוקש בדירת מגורים ברח' פינסקר 54 בתל אביב (הידועה כגosh 6958 חלקה 173 תחת חלקה 3) הרשומה ע"ש המבוקש ואשתו. הדירה נרכשה ביום 17.12.15 בסכום של 3,280,000 ₪.
- .ב. חלקו של המבוקש בדירת מגורים ברח' שמעון הטרסי 27 בתל אביב (הידועה כgosh 6213 חלקה 1396 תחת חלקה 148) הרשומה ע"ש המבוקש ואשתו. הדירה נרכשה ביום 2.11.14 בסכום של 3,850,000 ₪.
- .ג. חלקו של המבוקש בדירת מגורים במודיעין (הידועה כgosh 5632 חלקה 37) הרשומה ע"ש המבוקש ואשתו. הדירה נרכשה בסכום של 880,000 ₪, נרשמה על שם הבן רועי והוא עברה רישומית חוזרת למבוקש ואשתו ביום 22.6.15, ללא כל תמורה, בשווי מוערך של כ- 1,580,000 ₪ ביום ההעברה.

סה"כ - 4.355 מיליון ₪.

נכסים שנרכשו על ידי המבוקש ורשומים ע"ש ידיו (הטווענים לזכות)

- .א. דירת מגורים ברח' משה שרת 6/52 בתל אביב שנרכשה ביום 2.12.14 בעלות של 2,830,000 ₪ (רשומה ע"ש הבן רועי).
- .ב. דירת מגורים ברח' אבן גבירול 5/168 בתל אביב שנרכשה ביום 16.8.13 בעלות של 2,100,000 ₪ (רשומה ע"ש הבן דור).
- .ג. דירת מגורים ברח' צירלסון 6/34 בתל אביב שנרכשה ביום 4.5.14 בעלות של כ- 2,200,000 ₪ (רשומה ע"ש הבן טל).

סה"כ - 7.24 מיליון ₪.

רישום הערת אזהרה בטאבו - נכסים ממושכנים לטובת המבוקש ואשתו

כפי שיפורט בהמשך, משכנו הבנים את דירותיהם לטובת המבוקש ואשתו באופן הבא:

- .א. ב - 25.11.14 טל במשכנתא בסך 2,420,000 ₪.
- .ב. ב - 16.8.13 דור במשכנתא בסך 2,320,000 ₪ (רכישה ושיפוץ).

ג. ב - 17.5.15 רועי במשכנתא בסך 3,000,000 ₪ (רכישה ושיפוץ).

חשבון בנק

הוקפה חשבון בנק יvb מס' 444194 ע"ש המבוקש ואשתו ובו יתרת זכות של 1,103,777 ₪.

כל רכב

- א. שברולט אספנות מ.ר. 9165355 (בשווי מוערך של כ - 120,000 ₪).
ב. פיג'ו מ.ר. 9483675 (בשווי מוערך של כ - 108,000 ₪).

סה"כ: כ - 228,000 ₪.

חברת אבידנים בע"מ

הוטל צו איסור דיספוזיציה ברשם החברות על מנויות "חברת אבידנים בע"מ".

היקף תפיסה 3,900,000 ₪ (בהתאם לדבריו המבוקש בחקירתו מיום 17.8.11).

סה"כ נכסים תפושים: כ - 16,826,777 ₪.

7. נכסים נוספים של המבוקש ואשתו שלא נתפסו:

- א. דירת מגורים נוספת בעיר מודיעין (הידועה כגוש 5632 חלקה 12 תת חלקה 2) שנרכשה בתאריך 8.5.09 בעלות של 880,000 ₪. הדירה רשומה על שם אשת המבוקש.
ב. דירת מגורים בלונדון ברוח' ביקר שנרכשה בשנת 2010 בעלות של 1,000,000 ₪ פאונד (כ - 6,000,000 ₪) הרשמה על שם אשת המבוקש (ע"פ הצהרת הון שהגיש המבוקש לרשויות המס הדירה רשומה גם על שמו).
ג. חשבון בנק בפריז ובו כ- 130,000 יורו.
ד. חשבון בנק באנגליה ובו כ - \$ 35,000.
ה. הכנסות שוטפות מדמי שכירות בארץ מדירות הרשות על שם המבוקש ואשתו: מ - 2 הדירות במודיעין, כ- 9,100 ₪ לחודש; מהדירה ברוח שמעון התרשי בתל אביב, כ - 13,200 ₪ לחודש; מהדירה ברוח' צירלסון (הרשמה ע"ש הבן טל), כ - 6,400 ₪ לחודש. **סה"כ 22,600 ₪ לחודש.**

טענות המבוקש

8. טענותו המרכזית של המבוקש מתמקדת בחוסר המידתיות בתפיסת הנכסים. לשיטתו התפיסה במקרה זה אינה גורפת, ולא מבוססת מבחינה ראייתית. חוסר המידתיות והיעדר ההצדקה שבתפיסה בולטים במיוחד נוכח העובדה שהדירות שנתפסו שייכות לידיו של המבוקש, שהינם צדדים תמיימים שאינם קשורים לחקירה המתנהלת.

נוסף על כך נטען לחוסר מידתיות בתפיסת זכויות המבוקש במשכנתאות הרשומות על הדיור, כמו גם הטלת עיקול זמני על נכס הנדלי שנמצאים בבעלות משותפת שלו ושל רע'יתו, אף היא אינה חשודה ביצוע עבירה כלשהי. באוטו עניין נטען שבעת הקפאת חשבון הבנק, לא צינה המשיבה בפני בית המשפט שמדובר בחשבון בנק משותף לambil ולאשתו, וכתוואה מכך, הוקפה חשבון הבנק המשמש את בני הזוג לכלכלה משך הבית המשותף.

9. במהלך הדיון שנערך נטען שבחלוף חצי שנה ממועד התפיסה נקודת האיזון השתנתה לטובת המבוקש. טיעון נוסף התייחס לעובדה שבકשת המדינה להארכת תוקף החזקת התפוסים הוגשה לאחר פקיעת צו התפיסה המקוריים. אשר לגוף החשוד נגד המבוקש נטען שעבירות השודד לעובד זר המיוחסת למבוקש אינה עבירה שנוספה לספר החוקים בשנת 2008 ומazel לא נאכפה. מועד כניסה הסעיף לתקוף רלוונטי גם לעובדה שהmbוקש החל לעבוד בחברת BSGR בשנת 2006 ומכאן שלא ניתן מילא להאישמו בביצועה של עבירות השודד בהינתן שכסי הובnos, שמיילא מוכחש שהוא תמורה לשוד, ניתנו למבוקש רק בחודש יוני 2010.

טענות הטוענים לזכות:

10. הטוענים לזכות, בעניין הדיור, הינם יядיו הבוגרים של המבוקש (להלן יוכנו: הבנים), שלא לדבריהם לא נחקרו ממשטרה ואין להם כל קשר או ידיעה לעניינים הנחקרים. בהיותם הבעלים הרשומים של הדיורו המצויות בחזקתם ובשליטתם, טענו הבנים שיש לראות בהם מצד שלישי הטוען לזכות ברכוש התפוס.

מבחן משפטית נטען שהעיגון החוקי לזכותו של מצד שלישי להגן על רכושו מפני חילוט מצוי בסעיף 36ג(א) לפיקודת הסמים המסוכנים וכן בסעיף 21 לחוק לאייסור הלבנתה הון, אשר שניהם חלים גם על הלילי החילוט הזמן.

11. שלושת הבנים קיבלו את הדיורו נשוא הבקשה במתנה מהוריהם בין השנים 2013-2015 לאחר שבגרו, ותיארו את הדיור כדירות סטנדרטיות, בגודל של שני חדרים כל אחת. על פי הנטען, על אף שהדירות נרשמו על שםם, רשם כל אחד מהבנים בעצם עורך הדיון של ההורים משכנתא לטובת ההורים, על כל אחת מהדירות, זאת במטרה להבטיח את זכויות הבנים מפני תביעות לחלוקת ממון בין בני זוג, ככל שיוגשו כאלו על ידי בנות זוגם בעתיד.

12. בכל הנוגע לדירה של הבן רועי ברחוב משה שרת, הרי שגם נרכשה עבورو בשנת 2015, והוא מתגורר בה יחד עם בת זוגו, לה נשאה לאחרונה. לדברי רועי, מקור הכספיים לרכישת הדירה הוא בעיקר, מכסי דירה קודמת שרכשו הוריו עבورو בעיר מודיעין עוד בשנת 2009, כאשר ביום 22.6.15 הועברה הדירה במודיעין להוריו ללא תמורה, ובמקומה רכשו ההורים לרועי את הדירה במשה שרת. לפיכך נטען שטענת המשיבה, לפיה הדירה במשה שרת נרכשה מכסי הובnos שקיבל המבוקש בגין הפעולות הפליליות המיוחסת לו, אינה נכונה, שכן לא ניתן לחליט רכוש שחשוד העביר לאחרם אחר לפני בפני ביצוע העבירה במסגרת ניתן צו חילוט, ואין חילוט רכוש שהחשוד העביר לאחרם אחר לפני המועד בו, על פי החשד, הפיק רוח כלשהו מביצועה. לאור האמור, ומאחר שההורוח האסור המיוחס לאביו - המבוקש, הופק לאחר רכישת הדירה במודיעין, נטען שאין להטיל צו חילוט زمنי על הדירה במשה שרת, למרות שגם נקבעה בפועל לאחר מועד קבלת הובnos.

לחילופין נטען, שבמקרה זה קיימים "מקומות מיוחדים" שלא להורות על חילוט הדירה, כנדרש בסעיף 21(א) לחוק איסור הלבנתה הון, ובכלל זה העובדה שרועי תכנן את מסלול חיו תוך הסתמכות על הדירה שבבעלותו וכן העובדה שהחילוט יפגע בו מעבר לדריש. טיעון ברוח זו נטען גם על ידי שני אחיו.

13. רועי אף הציע על נזק קונקרטי שנגרם לו כבר עתה. לטענתו דיiri הובnos מקדמים בימים אלו הлик של

תמ"א 38 במסגרתו הם נדרשים למסור פרטים בנוגע להערות ומגבלות הרובצות על דירותם. משכך, קיומו של צו חילוט זמני המתיחס לדירה עלול לגרום לדבריו בהתקדמות ההליך שלו. טענה דומה נטעה גם על ידי טל בקשר לדירה בצירלסון.

14. הדירה ברחוב ابن גבירול, נרכשה עבור דור בשנת 2013. דור, מתגורר בדירה יחד עם בת זוגו ועם אחיו התאום טל.

הדירה בצירלסון בתל אביב, נרכשה עבור טל בשנת 2014. הדירה הושכרה על ידי טל, כאשר נטען שדמי השכירות משמשים למימון הלימודים והוצאות המחייה שלו ושל דור.

15. לטעתה המבוקש והבנייה, חילוט הדירות שבבעלות הבנים מחד גיסא, וחילוט המשכנתא הרשומה לטובת המבוקש מайдך גיסא, מהוות כפל חילוט של אותו רכוש, דבר שאינו אפשרי מבחינת הדין הקיים. לטענתם, קניית הדירות עבורם לא نوعה להסתיר או להבריח רכוש, שכן הדירות נרשמו על שםם בגלוי וכל המסים שולמו כדין. העובדה שבמועד קניית הדירה עברו רועי במשה שרתה נרשמה הדירה השיכת לו במודיעין על שם הוריו, מוכיחה כשלעצמה, שלא היה כל ניסיון להסתירה או להברחת רכוש, ומחזקת את טענתם תום הלב שלהם.

16. טענה נוספת היא שיש לראות ברכישת דירה על ידי הורים עבור ילדיהם, כ"עסקה נגד תמורה", בתנאי שלא מדובר, על פניו, בניסיון הברחה, כאשר הטעם לכך הוא שינוי הדדיות ביחסים שבין הורים לילדיהם, וכך גם לא ניתן בהכרח, תמורה כספית מצד הילדים להורים, הרי שיש לראות במחזיותם של הילדים כלפי הורים מעין תמורה. משכך נטען שקניית דירה בדרך המקובלת על ידי הורה לילדים אינה יכולה להיות כוללה במונח "עסקה ללא תמורה".

17. עוד נטען שהדירות ניתנו לבנים במתנה לא רק מאביהם אלא גם מאמם. כיוון שרכושה של האם לא חולט כלל, והמשיבה אף לא הטילה חילוט זמני על המשכנתא שנרשמה לטובת האם על דירות הבנים, אין לחלה את חלקה בדירות עצמן.

18. בפן המשפטי נטען שהדרך הדינונית בה בחרה המשיבה אינה מקנה לה סמכות לביצוע חילוט זמני על הדירות שבבעלותם, שכן דירות אלה מוחלטות מכוח הiotן "רכוש בשווי" ולא רכוש שיש לו קשר ישיר לעבירה. הטעם שנייתן לכך היה שהמשיבה תפסה את הדירות לפי סעיף 32 לפকודה, שהמתווה הקבוע בה אינו מאפשר תפיסה של "רכוש בשווי". לטענתם, המשיבה יצרה ערבות שירוטי בין המסלול הקבוע בפקודת לבין המסלול הקבוע בחוק לאיסור הלבנתה הו. נוסף על כן, סעיף 297 (א) לחוק העונשין אינו יכול לשמש אף הוא מקור סמכות לביצוע החילוט הזמני במקרה זה, שכן הסעיף אינו מאפשר לבצע "חילוט בשווי" בשלב החילוט הזמני.

טענות המשיבה

19. המשיבה הציגה מסמכים שונים מתוך תיק החקירה לביטוס טענותיה בדבר קיומו של חשד סביר, ואף הצביעה על התפתחות ממשמעותית שחלה לאחרונה בחקירה, אשר חיזקה, להשקפה, את עילת החילוט.

20. לדבריה, החשדות בתיק מבסיסים אפשרות ממשית לקיומן של עילות חילוט בהיקף גדול משוו של הרכוש התפוס. אפשרות זו מצדיקה, על פי הדין, כך לטענת המשיבה, את תפיסת הרכוש לצורך שמירת פוטנציאלי החילוט.

21. עוד נטען שמאחר שלאחר ביצוע העבירות, העביר המבוקש חלק מרכושו לאחרים (הבנייה), הרי שהוא רכוש הינו בר חילוט, מכוח סעיף 21 (ג) לחוק לאייסור הלבנתה הון. לטענת המשיבה, ככל שהմבוקש יורש בעבירת השודד, תוכל המדינה לבקש לחייב את הכספיים שניתנו לו ככספי שודד, גם מכוח סעיף 297 (א) לחוק העונשין, סמכות הגוררת אחריה סמכויות דיניות של תפיסת הרכוש בהתאם לפס"פ לצורך הבטחת אפשרות חילוט עתידית.
22. אשר להיקף העבירה נטען ששוו הרכוש שנתפס נמור באופן משמעותי, מהיקף הרכוש הקשור לעבירה, ואף מהיקף הבונים שקיבל המבוקש באופן אישי, בגובה של 7 מיליון דולר (כ- 27 מיליון ₪), בגין הצלחת הפעילות העסקית בಗינאה, שמקורה, כאמור, בעבירת השודד. מאחר שכיספים אלה הינם פירות העבירה, הרי שהם בר הילוט גם מכוח הוראות סעיף 39 לפס"פ, זאת נוספת על יתר עילות החילוט מכוח חוק אייסור הלבנת הון וסעיף 297 לחוק העונשין.
- בעניין זה נטען שמאחר שהיקף הרכוש התפוס נמור באופן משמעותי מ- 27 מיליון ₪, הרי שאין מדובר ב"תפיסת יתר" הפוגעת בזכויות המבוקש, אלא דווקא בתפיסה בחסר.
23. לדברי המשיבה, לשון החוק ותכליתו מצדיקים מניעת מצב בו אדם מתעשר כתוצאה מממן השודד ויש למנוע ממנו הנאה מפירות העבירה, בפרט כאשר התלוותה לה גם עבירה של הלבנת הון. מניעת התעשרות שchezו, מהוות מימוש אחת מתכליות מוסד הילוט והיא הוצאה בלווי של גזל מפיו.
24. בהקשר של מידות התפיסה ומידת הפגיעה במבוקש ובילדיו, נטען שמדובר בפגיעה מינימאלית, לאור העובדה ש מרבית הרכוש התפוס הוא למעשה נכס נדל"ן התפוסים בראשם בלבד. כפועל יוצא מכך, תפיסת הרכוש לא מונעת מה מבוקש וילדיו להשתמש בנכסים למגורים, להשיכרם ולהנחות מדמי השכירות. לאור האמור, ההשלכה היחידה הנובעת מהתפיסת הדירות, נוגעת רק לאפשרות לבצע בהן פעולות משפטיות, כמו למשל מכירתן. מאחר שיש לראות בזכותו ל凱ניין זכויות המאגדת בתחום זכויות רבות, הרי שהפגיעה בזכות הקיין של המבוקש נוגעת רק לחלק קטן מאגד הזכויות הקנייניות שלו. משכך, ביקשה המשיבה לקבוע שהtapisa היא מידתית ומאוזנת.
25. לגבי הבנים נטען שאין לקבל מצב בו רכוש שהושג בעבירה יהיה חסין מhilut, בדרך של העברתו לצד שלישי, זאת ללא כל קשר לעובדה שהוא עבירה עצמאית על חוק אייסור הלבנת הון.
26. המשיבה ביקשה לדוחות את הטענה לפיה יש פגם בעצם תפיסת שלוש הדירות הרשות על שם ילדי המבוקש, זאת בשל העובדה שומר הריאות מבסס חישוף סביר לכך שהן נרכשו מדמי הבונים שקיבלו. בנוסף על כך נטען שרכוש בר הילוט, מוחזק מבחינה ריעונית כרכוש שקיינית אינה שיר למחזק בו, ועל כן, תפיסתו וחלוטו לא מהווים פגעה בזכות הקיין, בפרט בשעה שהמחזק ברכוש, גם אם הינו תם לב, לא נתן תמורה בעדו.
27. נוסף על כך נטען שהדין מכיר בכך שקיים ממצבים בהם יכולת רכוש של צד שלישי, גם כאשר לא היה צד לעבירה ואפשר כי גם לא ידע עליה, למשל במקרים בהם מעביר עבריין לצד שלישי ללא תמורה רכוש שמקורו בעבירה. ככל שהמדינה תימנע מhilut רכוש במצבים שכאלה, יביא הדבר להתעשרות שלא כדין, ובכך עלול להיווצר תמרץ מסוכן לביצוע עבירות והעברת פירות העבירה למקורבים לצורך הברחתם. מכאן, שבמקרה של פנינו, עצם תפיסת הרכוש שרשום במשותף גם על שם אשת המבוקש, הינו אפשרי אף מתבקש.
28. עוד נטען שהרכוש בר הילוט, וזאת שהוא פרי עבירה, מייחס ריעונית קניין של המדינה, ועל כן, אין

פגיעה אמיתית בקנינה של אשת המבוקש, גם אם נניח שהיא תמת לב, ולא ידועה ולא יכולה הייתה לדעת על העבירות שבעלתה ביצע לכואורה.

בקשר זה נטען שככל שהיא מקום לטענות כלשהן על ידי אשת המבוקש, בקשר לחייבת הרכוש, הרי שהשלב הנכון להכריע באופן סופי בזכויות הוא בשלב ההחלטה הסופית ולא בשלב הזמן בו אנו מצאים עצה.

דין והכרעה

הבקשה להערכת תוקף החזקת המוצגים

29. טרם אפנה לבחינת טיעוני הצדדים לגופם, מצאתי לייחד מספר מילים לטענות הצדדים בעניין עיתוי הגשת בקשה המשיבה להערכת תוקף צו הקפה הנכסים והחזקת התפוסים (בקשה ראשונה בחולף 180 ימים מיום התפיסה).

30. לטענת המבוקש, הבקשה הוגשה באחוריו של יומיים, כאשר היה על המשיבה להגיש את הבקשה בזמן סביר מראש, על מנת לאפשר למבוקש להעיר לה. עוד טען המבוקש כי המשיבה לא הציגה נימוקים כבדי משקל המצדיקים מתן ארכה בדיעבד, וממילא יש מקום להורות על שחרור התפוסים.

31. מנגד טענה המשיבה כי הן למבוקש והן לטוענים לזכות היה ברור כי בקשה שכו עומדת על הפרק, זאת לאור המשא ומתן שהתנהל בין לבין המבוקש אשר להמשך תפיסת הרכוש, בפרט כאשר המשא ומתן נשא פרי וסביר לגביש הסכומות להערכת תוקף החזקת הנכסים והתפוסים. ואולם, זמן מה לאחר גיבוש הבנות, חזר בו המבוקש, אף החליף את בא' כוחו. המשיבה הוסיפה וטענה כי עוד בתגובהה לבקשת שחרור התפוסים, עמדה על התנגדותה לשחרור התפוסים, ומשכך ברור היה למבוקש שבគונתיה היה להגיש בקשה להמשך התפיסה.

32. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים בעניין זה, מצאתי שאין מקום לדחות את בקשה המשיבה אך מהטעם של האחור בהגשת הבקשה.

כבר נקבע לא אחת שעלה אף שיש להימנע מהגשת בקשות מאוחרות, היינו בקשות המוגשות בחולף פרק הזמן החוקי להחזקת תפוסים, עדין פתוחה בפני המשיבה הדלת להגיש בקשה להערכת מועד להגשת בקשה להערכת תוקף התפיסה - אף בדיעבד, ככל שבידיה נסיבות חריגות ומיחוזות (בש"פ 6686/99 **אליהו עובדיה נ' מדינת ישראל** (22.5.2000) פסקה 10; בג"ץ 2393/91 **עוזיאל פרידנברג נ' פרקליטות המדינה** (4.8.91) פסקה 7).

נסיבות המקירה שלפני, ובכלל זה ניהול המשא ומתן בין הצדדים, העובדה שהבקשה הוגשה בחולף יומיים בלבד ממועד החוקי, והעובדת שהמשיבה הביעה התנגדותה הנחרצת להשבת התפוסים במסגרת תגונתה לבקשת המבוקש טרם פקיעת תוקף הנסיבות, מלבדים כולם על הלך רוחה של המשיבה, ומהווים טעמים מספקים שלא לדחות על הסף את בקשתה.

נוספַּ על כך, בנסיבות המתוארות לא ניתן לטעון שנפגעה זכות כלשי של המבוקש או של הטוענים לזכות, שהיו מודיעים היטב הן לעצם קיומו של הליך משפטי בעניין הנכסים התפוסים והן להtanegdotot המשיבה להשיבותם לידים.

אשר להtanegdotot המבוקש, שביטול הסכמה אליה הגיע עם המשיבה, עוד במהלך הדיון שנערך לפני, מצאתי שלא להיכנס לעומק טענות המשיבה בעניין התנהלות זו, שכן מילא בדעתי היה להתייחס לטענות שננטעו על ידי הצדדים לגופו של עניין. לפיכך אף השבתי את טוiotת ההסכם המדובר מתוך הקלסר שהוגש והוא הוחזר לידי

המשיבה (עמ' 26 לפרוטוקול).

חיש סביר

33. עיון בדוח הכספי ובוחינת הריאות הגולמיות שהוגשו לעיוני במהלך הדיון, מצביע על קיומו של חשד סביר, הקשור את המבוקש לעבירות השודד לעובד זר, כנדרש בשלב זה של ההליך המשפטי. לאחר שמדובר בחקירה שעודנה בעיצומה, הרי שלא ניתן, מטבע הדברים, לפרט במסגרת החלטה זו את תוכן המסמכים המבוססים את החשד הסביר.

34. כאמור, אין מחלוקת בין הצדדים אשר לעובדה שהמבקש קיבל לידי סכום של 7 מיליון דולר. אשר על כן יתמקד הדיון בבדיקה הריאות המבוססות חשד לאו חוקיות העסקה ולחילקו של המבקש ביצועה, ובפרט בטענה שהמבקש נתן שוחד לצורך קידומה.

לאחר שבחןתי את המסמכים הרבים שהוצעו לעיוני, מצאתי שאכן קיים חשד סביר לסוגיות שבמוקד הדיון, ואני אף לומר שבouceמה לא מבוטלת. משכך, וככל שיוכח החשד, תוכל המשיבה לבסס טענתה שסכום הכספי שקיבל המבקש הינו פרי העבירה, או שכר שנייתן בעד ביצועה. למוטר לציין שחוור החקירה המבוסס קיומו של חשד סביר לכך שהעסקה יצאתה מן הכוח אל הפועל כתוצאה ממtan השודד, אינו עולה בקנה אחד עם טענת המבקש לפיה ה"בונוס" הינו שכר בעד ביצוע עבודתו לגיטימית בחברה. עם זאת אני מוצא לנכון לצין, שלאחר עיון בגרסתו של המבקש בחיקורו במשפטה, אני סבור שלפחות לגבי חלק מההתשובות שמסר בקשר לפועלו בחברה, נדרשת העמקת החקירה.

35. בשלב זה מבוסס החשד הסביר על המסמכים הבאים:

בדוח הכספי (המתיחס לחומרים גולמיים שיופיעו בהמשך): עמ' 14 סעיפים 2, 3 (2) + (3); עמ' 15 סעיפים 4 - 9; עמ' 16 סעיף 1-4 (בראש העמוד), וסעיפים 3-2 (בתחתית העמוד); עמ' 17 (ביחוד האמור בסעיפים 10-11); עמ' 19 סעיף ט' 1 - י"א; עמ' 20 כלו; עמ' 21 בעיקר סעיף י"ט; עמ' 22 בעיקר סעיפים כ"א - כ"ב + כ"ד + כ"ז; עמ' 24 סעיף viii + viii; עמ' 25 סעיפים א-ז.

בעמוד 25 ואילך מפורטות גרסאות המבקש, כאשר ראויים לציין במוחך הסעיפים הבאים, בהם הפניות לשירות ומראוי מקום לחומר החקירה הגולמי: עמ' 25 סעיפים א' - ח; עמ' 26 סעיפים ט' - י"ג, ובהמשך סעיף ג'; עמ' 27 סעיף ז'; עמ' 28 סעיפים ב' - ד' (למעלה); עמ' 28 סעיפים ג' 1 - ד' (באמצע); עמ' 29 - 30 במלואם; עמ' 32 סעיף ג'; עמ' 33 סעיף ה', על כל תתי סעיפיו.

בחומר הגולמי - קלסר מספר 2, חוץ ראשון (ורוד): מסמך בעברית, למשל סעיפים 7, 13-14, 17-19, 25-29, 31, 29, 33-34.

בחומר הגולמי - קלסר מספר 2, חוץ שלישי (זהוב) נושא תאריך 23.2.17 - מסמך באנגלית. ראו למשל עמ' 68 שורה 24 עד עמ' 69 שורה 12, וכן שורות 19-18; עמ' 72 שורה 20 עד עמ' 73 שורה 8; עמ' 74 שורות 11-11; עמ' 76 שורות 17-11; עמ' 77 שורה 18; עמ' 83 שורות 21-23; עמ' 93 שורה 17 עד עמ' 94 שורה 5, ובהמשך 21-23; עמ' 100 שורות 10-11, 17-19; עמ' 102 שורה 17 עד עמ' 103 שורה 1, ובהמשך ש' 9-10; עמ' 104 שורות 17-19; עמ' 148 שורות 11-10, 18-19.

בחומר הגולמי - קלסר מספר 2, חוץ מספר 4 - עמ' 72 שורות 137-141; עמ' 75 ש' 224-233; עמ' 80 שורות 28, 41-45, 29-28, 35, 46-49, עמ' 90 שורות 115, 74-86.

36. נוסף על כך, דומה שהשתלשלות העניינים ולוחות הזמן מחייב החקירה מבסיסים אף חשד סביר לכך שהמבקש ביצע בכיסי הבונוס פעולה ברכוש, שימושו שהיא כלכלית, שמטרתה הוצאה הכספי שהתקבלו מביצועה העבירה, במקרה זה עירית השוד, והמטרתו לרכוש, במקרה זה באמצעות רכישת נכס הנדל"¹, במטרה להבלין את מקורי העברייני (ע"פ 8551/11 **יצחק כהן נ' מדינת ישראל**, [פורסם ב公报] ניתן ביום 12.8.12). אינני מטעמת מטעמת ב"כ המבקש לפיה רכישת הדירות נעשתה "לאור היום", עובדה שלאטעם יש בה כדי להחליש את החשד הנטען נגדו להסתרת רכוש. עם זאת, עמדתי היא שלעתה זו, משתלב נתון זה עם מכלול רחב יותר של עובדות ונסיבות העולים מחייב החקירה, שיש בהם כדי לבסס חשד סביר בעוצמה מספקת לשלב זה של ההליך.

הימשכות החקירה

37. לטענת המבקש, משערת המשיבה להאריך את תוקף התפיסה, בחלוフ 6 חודשים ממועד התפיסה, השתנתה נקודת האיזון והנטל עבר לכתחזק המשיבה להוכחת קיומם של נימוקים "כבד משקל" להמשר הפגעה בזכות הקניין שלו.

מנגד טענה המשיבה שבשים לב לעובדה שעיקר התפיסה הוא ברישום העורות זהה על נכס הנדל"¹, כאשר דמי השכירות אינם תפושים ומהшибה לא עתרה כי יופקדו בידיה, איזי מדובר בתפיסה מידית. נוסף על כך הפנתה המשיבה להיקף החקירה, למורכבותה ולהתפתחויות שחלו בה.

38. לאחר שעניינו בדוח הסודי אשר פירט את פעולות החקירה שבוצעו עד כה, ואף עניינו בחומרים עצם, מצאתי שהיחידה החוקרת לא שקטה על שמריה מאז נטאפס רכוש המבקש. במובן זה, ומאחר שמדובר בבקשה ראשונה להארכת תוקף החזקת התפוסים, נטוה כך המازינים בשלב זה של ההליך לטובות שמירה על האינטרס הציבורי שבהמשר החזקת התפוסים לצורך חילוט עתידי, גם במחיר של פגיעה בזכויות המבקש או הטוענים לזכות.

היקף העבירה אל מול שווי הנכסים התפוסים

39. העובדה שהמבקש קיבל לידי בonus בסך 7 מיליון דולר, כאמור אינה שנייה במחלוקת. עם זאת, בעוד שהמשיבה טוענת שמדובר בפרי עירית השוד, בזיכוי קיבלה חברת BSGR זכויות בהיקפים של מיליארדי דולרים, הרי שהמבקש טוען שמדובר בbonus שניית לו כשכר بعد עבודתו וחלוקת במיזוג החברה עם חברה ברזילאית באפריל 2010 בתמורה לסכום של 2.5 מיליארד דולר. המבקש הכחיש כאמור כל קשר לביצוע עירית השוד ואף טען שמרבית הזכויות התקבלו לאחר תחילת עבודתו בחברה.

40. כפי שציינתי לעיל, חומר החקירה שהציג מקרים חשד סביר לקיומה של עירית השוד לעובד זה. גם אם יש מקום להמשר לבדוק את מכלול טענות המ המבקש, בשים לב ללוחות הזמן שצין בחקרתו, עדין עומד בסיס החשד נגדו איתן.

41. מאחר שערך הנכסים התפוסים בידי המשיבה עומד על סכום של כ - 16 מיליון ₪, הרי שמדובר בסכום הנמור משוו כיסי הבונוס שהתקבלו, זאת בהתאם לסטטוס מסקומי העתק שהתקבלו כתוצאה מעולם הוצאה העסקה מן הכוח אל הפועל.

עלית תפיסה וסמכות תפיסה

42. אחת מטענות המ המבקש והטוענים לזכות הייתה שהיא על המשיבה להציב על המסלול החוקי במסגרת

התבקשה תפיסת הרכוש.

43. כפי שנקבע לא אחת בפסקה עניפה של בית המשפט העליון, מஸלו' התפיסה האפשרים לפי חוק איסור הלבנת הון הינם מסלולים מקבילים וחילופיים (דנ"פ 3384/09 **אברם נ' מדינת ישראל** (26.7.09) פסקה 3; רע"פ 16/2002 **פלוני נ' מדינת ישראל** (27.10.16) פסקה 22; בש"פ 1359/17 **מדינת ישראל נ' יוסף ברון** (15.3.17)). לאחר שמדובר בשדה חרוש היטב, די בהפניית הקורא לקביעות אלו ולרבות נוספות בנושא.

44. במקורה הנדון, דומני שאף אין מקום להרחיב את היריעה מעבר לצורך, שכן מילא מתקיימת יותר מעילת תפיסה אחת. האחת מכוח סעיף 32 (א) לפס"פ, הקובל המשמש עילות תפיסה, לרבות תפיסת רכוש שנ"גיתן שכיר بعد ביצוע העבירה". השניה מכוח סעיף 21 (א) (2) לחוק איסור הלבנת הון, לפיו ניתן ל החלט הון "רכוש שהושג, במשרין או בעקיפין, שכיר העבירה או כתוצאה מביצוע עבירה...". מאחר שעבירת השוד מהוועה עבירות "מקור" ניתן לתפוס את הרכוש ולראות בו אף "רכוש בשווי" העבירה ולהורות על חילוטו גם בדרך זו.

מעבר לכך ניתן שה המבקש ניסה להעביר את הרכוש לבניו במטרה להסתירו ובכך להלבינו. במאמר מוסגר אצ"ן שגם אם הייתה מחייבת גירוש המבוקש ובניו, לפחות בעובדה שה המבקש העביר את הדירות לבניו כדי להציגו בהכרח על העברת רכוש או על הסתרתו, הרי שמשמעות הדבר היא שה המבקש השאיר בפועל את הנכסים בחזקתו, או לפחות הפחות בשליטתו, ומכאן שהם מילא ברוי תפיסה וחילוט בהםותם "רכוש בשווי".

45. בנוסף לכך לא ניתן להטעם מהעובדת שבעניינו מתקיימת עילת תפיסה נוספת, מכוח סעיף 297 (א) לחוק העונשין, לפיו משחרש אדם בעבירות שוד, רשאי בית המשפט "לצאות על חילוט מה שניתן כשורח ומה שבא במקומו", וכן "לחייב את נוטן השוד לשלם לאוצר המדינה את שוויה של התועלת שהפיק מן השוד". משקבעתו שקיים חישוף סביר לביצועה של עבירות השוד, הרי שה"תועלת" שהפיק המבוקש מהעסקה שיצאה לפועל, על פי החשד, עקב מעשי השוד, עומדת, לפחות, על סכום הבונים שקיבל בשווי כ - 27 מיליון ₪.

מועד ביצוע העבירה והשפעתו

46. סעיף 291א שכותרתו "מתן שוד לעובד ציבור זר" נכנס לתקפו בשנת 2008 במסגרת תיקון מס' 99 לחוק העונשין. לטענת המבקש הוא החל לעבוד בחברת RBSGR בשנת 2006 ומכאן שלא ניתן מילא להאשיםו במעשהתו של עבירה זו בהינתן שכספי הבונים, שהם הכספיים עליהם נסמכת המשיבה לביסוס יסוד ה"תמורה" שניתנה בעקבות ישותה שנולדה ממנתן השוד, ניתנו למבקש רק בחודש יוני 2010.

ואולם, עיין בחומר החקירה מלמד שגם העסקיות נרכמו כבר במהלך שנת 2006, הרי שהשורח ששולם, בין אם בכaspfic ואם בדרכיהם אחרות, לא במועד אחד, כי אם במספר מועדים, גם במהלך שנת 2008 ואילך (ראו סעיפים י"ח ואילך בעמ' 21 ואילך בספק וההפניות לחומר הגולמי).

בעניין זה עיר שבחומר החקירה ישנן העברות כספיות שלא הוברר עד תום מועד ביצוען. עובדה זו יתכן שתתאייה בעלת משמעות במהלך ניהול ההליך, ככל שתתנהל.

לטיכום נקודה זו - בעת הזה ישנו חישוף סביר לכך שכספי השוד שלמדו גם במועדים שלאחר כניסה סעיף העבירה לתקוף.

47. אשר לטענה בדבר אי אכיפת סעיף החוק עד היום ("אכיפה בררנית"), עמדתי היא שעלה טענה זו להבהיר

במסגרת ההליך העיקרי והוא אינה נוגעת להליכי התפיסה והחילוט הזמנניים.

טענות הטוענים לזכות - לידיו המבוקש

48. לאחר ששמעתי את טענות הצדדים, לרבות בינוי של המבוקש, הגיעו לכל מסקנה שהדיירות נתפסו כדין והן בעלות פוטנציאלי חילוט בסוף ההליך. להלן נימוקי.
49. אין חולק על כך שהדיירות התפוסות, הרשומות על שם בינוי של המבוקש, נקבעו עבורים על ידי המבוקש, לאחר מכן קבלת הבונוס. בדברי המבוקש (חקירה מיום 8.1.17 ש' 44-46) לאחר שנסאל למקור הכספי ששימוש אותו לרכישת הדיירות: "מחו"ל... כל הדיירות שלי ושל ילדי. (למעט הדירה בפנקס...) אני הרווחתי מעובדה שלי ב- BSGR .
50. עוד עולה מהחומר שהדיירות הוענקו לבנים במתנה, מבלתי שאלן התבוקשו לשלם עבורי ביום הרכישה או במועד מאוחר יותר.

בעניין זה נטען תחילה מטעם המבוקש שאכן מדובר במתנה לגיטימית שאינה אסורה על פי חוק (למשל פרוטוקול עמ' 27 ש' 2), אולם דומה שבמהלך הטענה סוגה מעט. כך, בניסיון לחמקן מטענת המשיבה לפיה המבוקש הבהיר רכוש, טען המבוקש טענה חליפית, ואם יורשה לי - מקורית, לפיה לא ניתן לראות בהענקת הדיירות לידי המבוקש משום העברת רכוש שלא בתמורה, או במקרים אחרות - מתנה, כאשר נרמז שה"תמורה" אינה לאו דווקא חומרית, אלא יכול ותהייה אף תמורה "רגשית" בהווה או בעתיד.

על אף מקורייתה של הטענה, אין בידי לקבללה, וזאת מספר טעמים.

האחד, מדובר בטענה שלא בא ذקרה בדברי המבוקש במשפטה. המבוקש הסביר באריכות את האופן בו רכש את הדיירות עבורי לידי (למשל חקירתו מיום 8.1.17 שורה 35), פירט את דרכי המימון, את דמי השכירות שהוא מקבל עבורי הדיירות וכי"ב פרטים פיננסיים, כאשר הרושם המתקבל הוא שהוא ביקש להעניק את הדיירות לבני במתנה.

השני, שלושת הבנים העידו על כך שהדירה הוענקה להם במתנה, ללא שום מחויבות מצדם.

השלישי, בכלל, ודומה שהדבר אינו טעון הוכחה, כל הורה המעביר מרצונו נכס לידי עושה זאת מתוך אהבתנו ומחויבותנו לידי. בהחלטת יתכן שציפיות ההוראה היא שהילד ישיב לו ביחס טוב, אהבה, דאגה לעת זקנה וכי"ב. עם זאת, לא ניתן לומר שמדובר ב"תמורה" משפטית לקבלת הנכס או כתנאי לקבלתתו.

הרביעי, והוא העיקרי, קבלת הטענה כמוון כריקון המונח "העברה רכוש ללא תמורה" מתוקן, שכן ברור שנייתן יהיה להעולה לא רק כל אימת שיועבר נכס על ידי הורה לידי, אלא כל אימת שיועבר נכס כלשהו על ידי מאן דהוא לאדם קרוב אחר. קבלת הטענה סוללת למעשה את הדרך לעברייןיהם להבריח נכסים בקלות רבה, תוצאה העומדת בניגוד לרוח החוק, לתכלייתו ולאינטראס הציבורי.

51. מאחר שאין מחלוקת על כך שכספי הבונוס ניתנו למבוקש בשנת 2010 ושהדיירות נקבעו בשנים 2013-2015, הרי שההתמונה המצטערת היא לקיומו של חשד לכך שסכום הכספי שקיבל המבוקש כבונוס שמש אותו, ככלו או חלקו, לצורך רכישת הדיירות. הדיירות הוענקו, כאמור, לבניו של המבוקש במתנה ונרשמו על שמו, ללא כל תמורה מצדם. במצב דברים זה, בו דיירות הבנים מומנו מכיספי הבונוס, וקיים חשד סביר שעצמתו גבוהה לכך שהכספי הושג כתוצאה מביצוע עברית שוחד, או שהוא פרי של עבירה, מקובלת עלי עמדת המשיבה לפיה הדיירות הין רכוש שמקורו בעיר, גם אם רכוש זה הועבר לאחרים.

לפיכך, ובשים לב לשלב הדיוני בו ניתנת החלטה זו, הינו בשלב התפיסה הזמנית לצורך חילוט ולא בהחלטה סופית

אשר לגורל הדיור, יש לקבוע רכוש זה אינו חסין מחייב, והוא עומד באמות המידה שנקבעו בסעיף 21(ג) לחוק איסור הלבנתה הון, לפיו: "לא נמצא רכוש של הנידון למימוש צו החלטות במלואו, רשאי בית המשפט לצוות על מימושו של הצו מתוך רכוש של אדם אחר, שהnidon מימן את רכישתו או שהעבירו לו אותו אדם ללא תמורה".

52. אכן, בהתאם להוראות סעיף 21 (א) ו (ב) לחוק לאיסור הלבנתה הון, החלטות הסופי והסעדים הזמןניים המוטלים, מתייחסים לרכשו של הנידון: "כל רכוש שנמצא בחזקתו, בשליטתו, או בחשבונו". דהיינו, החלטות נועד לתפוס רכשו של נאשם מושיע ולא רכוש השיר זולתו, אלא אם מדובר ברכוש של אחר שהnidon מימן את רכישתו או שהעבירו לאחר בלא תמורה, (בש"פ 3120/06 מדינת ישראל נ' פרץ (27.4.06)).

מחומר החוקה עולה שהמבקש הוא זה שרכש בפועל את הדיור, ניהל את המשא ומתן וביטה את הדיור. המבקש הוא זה שלט ושולט בפרטים (סקומים, מועד רכישה, עלות, דמי שכירות המשולם לו בחלוקת מהדירות וכו"ב) ומחליט על מכירתן ועל קניית דירה חיליפית. מנגד, לבניו של המבקש לא היה כל מושג לגבי פרטיים אלו והתרשם מדבריהם הייתה שהם מקבלים מבחינתם כל החלטה של אביהם.

נוספּ על כך, מדברי המבקש עצמו עלות הזכיות הקנייניות שיש לו בדירות הילדים. המבקש ואשתו רשמו מעין "משכנתא" על הדיור. בחקירהו של המבקש מיום 8.1.17 הסביר המבקש את הטעמים שהביאו אותו לנוקוט בצד חריג זה עמ' 91 מס' 62-63 (עמ' 3 לחקירה) ש' 62: "יש לנו אנו נזננים להם מין משכנתא מצדנו. על הדיור יש העלה בטאבו, שאנו הרים מופיעים שם, על מנת שהם, הכוונה הילדים, לא יוכולים למכור, על מנת לאבטוח את זה שגם הם מתחתנים".

בכל הנוגע לדירה שברחוב צירלסון, הרשומה על שם הבן טל, מועברים דמי השכירות החודשיים בסך 6,400 ₪ לodesk עצמו ולא שירות לבן טל, עובדה שגם בה יש כדי להצביע על הזיקה הברורה שיש לodesk עם רכוש, גם אם רכוש זה לא רשום על שמו.

מהאמור עולה שעל אף שהדיור רשומות על שם הבנים, הרי שהן מצויות בחזקתו, או לפחות הפחות בשליטתו של המבקש.

53. בכלל הקבוע בסעיף 21 (א) ו (ב) לחוק איסור הלבנתה הון שני חריגים שבהתיקייםם לא יכול רכוש - האחד קבוע בסעיף 36 ג(א) לפકודת הסמים המסתכנים, התשל"ג 1973, לפיו יש להימנע מחייב, מקום בו "טען לזכות ברכוש" הוכיח נקיון כפים וכן רכש את זכותו ברכוש בתום לב. השני, קבוע בסעיף 21 (א) לחוק לאיסור הלבנתה הון, המאפשר לבית המשפט להימנע מחייב רכוש, מקום בו **"סביר שלא ניתן לעשות כן מנימוקים מיוחדים שיפורט"**.

54. כפי שניתן לראות, בעניינו לא מתקיים חריג הראשון, שכן אף לא אחד מהבנים, על אף היוותם תמי לב,עונה על ההגדרה של צד שלישי רכש את זכותו בדירות בתום לב.

אשר לחrieg השני - כפי שעולה מסעיף 21 (ד) לחוק איסור הלבנתה הון, רשאי גם טוען לזכות להעלות את טיעוני טרם ההחלטה בדבר חילופ (ראו גם ע"א 8679/06 חbij נ' מדינת ישראל (30.12.08) (להלן: עניין חbij)).

אשר לשאלת מה " נימוק מיוחד |" נקבע בעניין חbij שנימוק שיש בו כדי להצדיק את מניעת ההחלטה יכול שיטקאים במצב דברים בו הפגיעה שעלולה להיגרם כתוצאה מהחלטות עולה על הצורך ביצירת הרתעה. לפיכך, יש לפרש מונח זה במשמעותו, מתוך מטרה שלא לפגוע בתכליות ההחלטה:

... על נושם הטוענים ל"נימוקים מיוחדים" להצביע על פגיעה החורגת מעבר לפגיעה המובנת מלאיה בהם, אף אם היא קשה. בפרשנות זו יש כדי להתאים באופן מידתי בין סמכות

החילוט הרחבה הקבועה בחוק בין מיהות הרכוש וב בעלי הזכיות בו שעשוים להיפגע ממנו, וזאת מבלתי להפוך את החלטות לחריג, או להציב קשיים מעשיים רבים מדי על דרך מימושו" (ההדגשות הוספו - ע.מ.).

בנסיבות המקרה שנדון בעניין חבי' הוכרה זכותם של נשים שהוכרו כנפגעי עבירה שביקשו להקטין את תוצאה הנגיעה שהוסבה להם. אולם נשים נפגעו במשרין ברכושם מידיו של העברין שביצע לפיהם עבירות מרמה הדומה במהותה לזו שבגינה התבקש חילוט הרכוש. בנסיבות אלו העדיף בית המשפט את זכותם של הנשים להקטנת הפגיעה החברתית שנגרמה להם עקב הפעולות העברית והכיר באותה פגיעה, כמו גם בקשי עםם הם עתידיים להתמודד כדי לגבות את כספם מהעברין, כ"ণימוק מיוחד".

למרות העובדה שוננה בתכלית ממצב הדברים המתואר בעניין חבי'. בניו של המבוקש אינם נשים, הדירות והונפקו להם במתנה, ולמרבה השמחה הם אינם נפגעי עבירה. עם כל ההבנה לאינטראס ה"סתמכות" של הבנים על הדירה שקיבלו לצורך תכנון המשך חייהם, הרי שאין מדובר בפגיעה "החרוגת מעבר לפגיעה המובנת מלאיה", ולפיכך אין בה די בכך לעמוד בתנאי החוק והפסיקה.

לאור האמור, מצאתי לדוחות את בקשה הטוענים לזכות.

הדירה ברחוב משה שרת

לטענת רועי והמבקש, הדירה ברחוב משה שרת נרכשה על ידי המבוקש עבר רועי חלי' דירה קודמת שנרכשה עבورو עוד בשנת 2009 בעיר מודיעין. משכך, כך נטען, אין מדובר בדירה שנרכשה מכיספי הבונוס ואין מקום לתפסה.

בבדיקה הנתונים מצבעה על כך שהדירה במודיעין נרכשה על ידי המבוקש בסכום של 880,000 ₪ (כולל מע"מ) בתאריך 8.5.09 ונרשמה על שם רועי. בתאריך 2.12.14 רכש המבוקש את הדירה ברח' משה שרת, נוסף על הדירה במודיעין, בסכום של 2,820,000 ₪. על מנת להימנע מתשלום מס רכישה גבוהה, הצהיר רועי בפני רשות המסים (מש"ח) כי הוא מתחיב למכור את הדירה במודיעין תוך 24 חודשים. ואכן, בחולף חצי שנה ממועד קניית הדירה הנוספת, בתאריך 22.6.15, "מכר" רועי את הדירה במודיעין מבון זה שהעביר אותה רישומית להוריו, כאמור ללא כל תמורה, כאשר שווי הדירה באותו מועד היה 1,580,000 ₪ (לא מע"מ).

ראשית יאמր שסדר הדברים המתואר לעיל עומד בנווגוד לנצח רועי שצורך כתמייה לבקשת הנוכחות, ובו נטען שקדם מכר רועי את הדירה במודיעין בחודש יוני 2015 (סעיף 7) ורק לאחר מכן נרכשה עבورو הדירה במשה שרת בנובמבר 2015 (סעיף 5).

מעבר לכך, מהאמור עולה שהדירה במשה שרת נקנתה כחצי שנה לפני מכירת הדירה במודיעין. גם אם בעניין רועי מדובר ב"דירה תמורה דירה", הרי שمبادינת הרכוש, קרי - המבוקש, מדובר ברכישת דירה נוספת, שמקורה בכיסוי חיצוני, ולא ממימון הדירה במודיעין. בעניין זה אומר שלא רק ששווי הדירה במשה שרת גבוהה בכמיליאן ₪ ממשוו הדירה במודיעין, אלא שהלכה למעשה למשה הדירה במודיעין כלל לא נמכרה בפועל, אלא רק הועברה רישומית מרועי להוריו, ללא כל תמורה. כפועל יוצא מכך לא היו למבקש כל הכנסות כתוצאה מ"מכירתה" של הדירה במודיעין ששימשו אותו לצורכי קניית הדירה במשה שרת.

לאור המתואר לעיל, ניתן לסכם ולומר שהמבקר למעשה רכש דירה נוספת (משה שרת), שמקורות המימון שלה לא הובילו עד תום, ושאותה בחר להעביר לרועי חלי' הדירה הקודמת שרכש עבورو במודיעין.

במצב דברים זה לא ניתן לומר שמדובר בדירה שנקנתה עבור למועד קבלת הבונוס, ומשכך, אין מקום להורות על

ביטול העיקול שהוטל עליה, וודאי שלא בשלב מקדמי זה של החילוט הזמן.

חילוט המשכנתא - האם כפל חילוט?

57. אין חולק על כך שאפשרות חילוט נכסי מקרקעין כפופה לזכויות קנייניות כגון משכנתא. ואולם, במקרה הייחודי שתואר, זכות המשכנתא אינה של צד שלישי כגון בנק, אלא של המבקש עצמו, כאשר מוסכם על הכל שמנגנון זה נוצר שלא על מנת להבטיח קבלת תשלום מהבנין, אלא כמנגנון שנועד לאפשר ל המבקש ולאשתו שליטה על הנכסים לאחר נישואיו הבנים. מכאן, שעל מנת שניתן יהיה לחילט את הדירות בסופו של יום, יש הכרח לתפוס הן את הדירות עצמן והן את חלק המשכנתא של המבקש, ומכל מקום לא ניתן לטעון לקיומה של פגעה קונקרטית או לפגיעה בלתי סבירה בו.

לפיכך, מצאתי לדוחות את הטענה בדבר "כפל תפיסה".

טענות אשת המבקש - רכוש משותף

58. טענות אשת המבקש נטוינו בשני מישורים עיקריים. האחד, העובדה שמחצית מהדירות ניתנו לילדיהם למעשה על ידי אםם, ומשכך ניתן, לכל היותר, להורות על חילוט זמני של מחצית כל אחת מהדירות. השני, טענות הנוגעות לשותפות האישה עם המבקש בקשר ליתר הרכוש שנטאפס.

במועד שקדם לדין לא הוגש מטעם האישה כל תצהיר התומך בטיעוניה, והוא הוצג למעשה רק במהלך הדיון. המשיבה התנגדה לקבלת התצהיר וסירבה להתייחס לתוכנו מבלתי שניתנה לה אפשרות לבדוק תחילתה את תוכנו. מנגד, טענו ב"כ האישה שאין כל חובה להגיש תצהיר בשלב החילוט הזמני וכן שסימילא מדובר בתצהיר קצר ביותר בו כתובה הצהרת האישה לפיה לבני הזוג חשבו בנק משותף. בהקשר זה נטען שאשת המבקש לא נחקרה עד כה ממשטרה בקשר לטענות שמועלות נגדה או נגד בעלה.

59. בעניין הצורך בהגשת תצהיר, לא הופניתה על ידי המשיבה למקור החוקי או להלכה פסוקה המחייבת הגשת תצהיר טרם קיום דין בשלב החילוט הזמני. במהלך הדיון נקבע ב"כ המשיבה בשם של פסק דין המקדים למיטב ידיעתו חובה מכוח ההלכה הפסוקה, אולם בפועל פסק הדין לא הוגש והוא לא אזכור באופן שיאפשר את איתורו.

סעיף 3 (ב) לתקנות הסמים המסתוכנים (סדרי דין לעניין חילוט רכוש) תש"ן - 1990, אשר דומה שאליו התייחס ב"כ המשיבה, אכן קובע שעיל נידון ועל טווען לזכות ברכוש להגיש לבית המשפט ולתובע תצהיר עשרה ימים לפני המועד שנקבע לדין, בו יפרט את טענותיו לגבי הרכוש ויצרף כל מסמך התומך בטענותיו. עם זאת, כפי שועלה מסעיף 3(א) לתקנות, המذبور בנידון שהורשע כאמור בסעיף 36א(א) לפקודת הסמים המסתוכנים [נוסח חדש התשל"ג - 1973, ולא בהליך המוקדם למועד ההרשעה, כבעניינו].

חשיבות הבנק המשותף של בני הזוג מוחזק כחשבון "ביחד ולחוד". לפיכך, כל הכספי המוחזק בו הוא כספו של המבקש, באותה מידת שהוא כספה של האישה. שעה שאשת המבקש טוענת שמחצית מהכספי בחשבון שייך לה, חל עליה נטל ההוכיחה. במקרה שלפני, הועלה טיעון כללי בעניין, ומכל מקום לא ניתן למשיבה האפשרות לבדוק את גרסת האישה טרם הדיון. כך למשל, ניתן היה לבדוק את מקורות ההכנסה של בני הזוג, האם אכן מדובר בחשבון משותף המלאה את בני הזוג לאורך שנים, האם מקורן של ההכנסות בנסיבות חודשיות או שמא ב"בונוסים" עתיים שקיבל המבקש בדומה לבונוס שקיבל במסגרת הפרשה הנחקרה וכיו"ב.

אבהיר מיד שהעובדת שגרסת האישה לא נבדקה עד כה לא נבעת רק מיי' הגשת התצהיר או מהgeshto בשלב הדיון, אלא גם, ואולי בעיקר עקב העובדה שהנושא לא נבדק על ידי היחידה החקורתה במהלך החקירה

המתנהלת, בשים לב לעובדה שגרסת המבוקש בכל הנוגע לנכסיו היתה ידועה למשיבת זה מכבר. גם אם המבוקש טען שרבים מהנכסים "שייכים לו" או נקנו על ידו, עדין עולה מהחקירות بصورة ברורה גם גרסתו אשר לחלוקת של האישה בנכסים אלו. מכאן ניתן היה לצפות שטענות הנוגעות לחלוקת של האישה ברכוש, דוגמת הטענות שהוצעו במהלך הדיון, יבדקו ויבחנו בשלב מוקדם יותר.

60. כבר נקבע לא אחת ררכשו של אדם לא יהולט, ואף לא ינתן סعد זמני נגד ררכשו, ככל שהוא אינו נאשם וככל שאין לו כל זיקה להליך הפלילי. ובלשונו של בית המשפט העליון בבש"פ 6817/07 מדינת ישראל נ' יוסף סטבון (31.10.07) בפסקה 37:

"... חurf' חשיבותו של האינטראס הציבורי שבוחילות, והוא זה מרכשו של אדם אחר, סעד זמני נגד רכושינו יכול להיות נגד מי שאינו נאשם ואין לו כל זיקה להליך הפלילי, והדברים אמורים גם למי שחולק רכוש משותף עם הנאשם דוגמת בן הזוג, למעט באותו מקרים בהם מתקיים הסיג הקבוע בסעיף 21(ג) לחוק איסור הלבנתו (בש"פ 3120/31 הנ"ל). אכן, "דוקא העובדה כי היקף הרכוש החשוף להליך הוחילות הוא רחב מאוד, מחייב הדבר איזון ראוי תוך התחשבות באינטראסים אחרים, ובתוכם הגנה על זכות קניין של מי שאין לו קשר לעבירה הסמים, במיוחד נוכח ההגנה החוקית הנינתנת כiom לזכות הקניין בחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו" (ע"פ 4496/04 הנ"ל), גם שם מדובר באישומים בעבירותים סמיים, הדברים נכונים גם במקרה שבפניי). על מנת למנוע פגיעה בקניינו של אדם שained צד להליך הפלילי וטוען לזכות ברכוש לגביו מתקבשים הטעדים הזמןיים, ואף על פי שהדבר לא הוסדר בחוק, נקבע כי לטוען לזכות ברכוש מעמד כבר בשלב הדיון בסעודים הזמןיים ברכוש (בש"פ 6159/01 ابو עמר נ' מדינת ישראל, פ"ד נו(3) 817, 825 - 826 (2001)).

(ההדגשות הוספו - ע.מ.)

61. מנגד, עצם קיומם של חשבון משותף, או בעלות משותפת בנכס, אינם חזות הכל, ומכאן שלא באופן אוטומטי ישוחרר מחצית משווי הנכס לטובת בן הזוג, ללא בדיקה מקדימה שטרתה לבדוק את מסלול הכספי והפעולות שנעשו בו לאחר הגעתו לידי חסוד.

ובלשונו של בית המשפט העליון בעניין ברור (פסקה 9):

"נראה כי אין חולק כי האינטראס הציבורי בכך שוחילות יתאפשר בסוף ההליך חשוב ומרכזי. מקום בו הרוח הכספי רב הוא, נדרש המרוויח לנקט צעדים כדי לשמר את אשר נפל בחלוקת. כך בפעולות כלכליות על פי דין וכן בפעולות כלכליות שלא על פי דין. מידה כנגד מידה - המענה לרצון העבריין המלbin כספים לשמר על ההון הפסול הוא צעדים מקדמים ויעילים של רשות החוק כדי לשמר על הרוח - גם במקרים רכוש בשווי העבירה - עד לבירור המשפט. הנה כי כן, מגנון השמירה על הרוח מהו זה מרכזי במלחמה נגד הפשיעה".

לאור האמור, אני סבור שהעובדה שאדם הכנס לחשבון משותף לו ולבת זוגו סכום כסף שקיבל כפרי עבירה, או שרשם את בת הזוג כבעלם משותף של נכס שרכש, אינה מסקנה לבת הזוג באופן אוטומטי זכויות על מחצית הרכוש, ואני מסקנה לבת הזוג את האפשרות לטעון "טענה מקדמית" ש"אינה צריכה הוכחה" לשחרר באופן מידי מחצית מהכספי או מערך הנכס בגיןוק של "חזקת שיתוף", אך בשל העובדה שבת הזוג הייתה נשואה לו ביום בו קיבל הכספי לידי. רצינול זה אף עומד בבסיס סעיף 21(ג) לחוק איסור הלבנתו.

63. אשר לטענה בדבר תחולתה של "חזקת השיטוף", עיר שחזקה זו אינה חלה בעניינים של המבוקש ורعيיתו אשר נישאו לאחר חוק קיקתו של חוק יחסית ממון בין בני זוג, התשל"ג 1973. בהתאם לסעיף 4 לחוק יחסית ממון, הרו שמדובר בהסדר אובליגטורי דחוי, דהיינו השיטוף הקנייני נוצר עם פקיעת נישואיו בני הזוג (ראו גם ע"א 7/07 11120 שמחוני נ' בנק הפועלים (28.12.09) פסקה כ"א).

64. מעבר לכך, לאחר בחינת כל הנכסים שנתפסו, הגעתו לכל מסקנה שככל שהדבר נגע לתפיסת רכושה של אשת המבוקש, הרי שהתפיסה הינה מידתית. כך, רכוש הרשות על שם האישה בלבד לא נתפס ולא הוטל עליו כל עיקול. אך הם פנוי הדברים הון בוגע למסכנתה הרשותה לטובתה בקשר לדירות הבנים והן בוגע חלקה של האישה בדירות האחרות. נוסף על כך לא נתפסה הדירה הנוספת במודיעין הרשותה על שם אשת המבוקש בלבד, חרף העובדה שהמבקר עצמו מסר בחקירהו שהסיבה לרישום הדירה רק על שם אשתו היא טכנית בלבד, והסביר שמחינה מהותית הדירה שייכת גם לו. אך הם פנוי הדברים גם בוגע לדירה הרשותה על שמה של אשת המבוקש בלונדון.

עם זאת, ככל שהדבר נגע לדירות הילדים, תמונה המצב שונה. כפי שהבהירתי לעיל, החשד לכך שדירות הילדים נקנו באמצעות כספי הבונים איננו חד בעלים, והוא נסמן, בין היתר, גם על דברי המבוקש עצמו. לפיכך, מצאתי לדוחות את טענת האישה לפיה מחצית משווי דירות הבנים שייך לה, ואת הטענה שמדובר בחלק ברכוש אותו לא ניתן היה לחלו בסוף ההליך.

65. כל שנותר לדzon הוא בחשבון הבנק המשותף של בני הזוג. יתרת הזכות בחשבון, נכון ליום התפיסה 19.12.16, הייתה 1,103,777 ₪ (ע"פ פلت שעורך ריכוז יתרות - מסמך מס' 7 בקלסר 2), כאשר סכום זה כולל, בין היתר, גם השקעות, כספ נזיל ושיקים שהופקו לשימורתם. לאחר פעולה שנעשתה מטעם המבוקש ואשתו בקשר לשיקים, שענינה פניה לבני השיקים על מנת שאליהם יפקידו שיקים חדשים בחשבון שאינו מעוקל, קטנה היתה ב 51,200 ₪. פעולה זו של המבוקש ואשתו ברכוש כונתה על ידי המשיבה "פעולה שיבוש" שנעשתה על ידם, והמבקר נחקר בשל כך באזרה ביום 28.3.17. לאור התשובות אותן מסר המבוקש בחקירהו, ובשים לב לסכום המזכיר, והיחס בין סכום זה לבין הסכומים הגדולים שנוטרו תפיסים, מצאתי שלא להידרש במסגרת החלטתי זו לשאלת האם מטרת המבוקש הייתה לשבש את החקירה או להבריח נכסים.

עליה אם כן שיתרת הזכות בחשבון, נכון להיום, הינה 1,052,577 ₪.

כפי שצייתי לעיל, לאור העובדה שגרסת האישה, כפי שנמסרה בטיעונים בכתב וכן במהלך הדיון, טרם נבדקה והחקירה בנושא טרם מוצתה, אין בידי לקבוע ממצאים עובדיים או להגיע למסקנות בוגע למקורות סכומי הכספי המוצאים בחשבון זה.

בענין זה אזכיר שגם במהלך הדיון לא הובהר על ידי המבוקש כיצד הцентр בחשבון המשותף שלו ושל אשתו סכום כספיה גבוהה, שיש לומר שבמבחן ראשון אכן מדובר חסド לקשרתו, בהינתן לסכומי הכספי הגבוהים שעברו תחת ידי המבוקש ואשתו בתקופה שלאחר קבלת הבונים.

לאור האמור, בשים לב לסכום הכספי הגבוה המצוי בחשבון, לא ניתן לטעמי לראות בחשבון כחשבון עו"ש של משק בית "רגיל" וממשק לא ניתן לקבל כל החלטה לגבי טרם מיצוי הבדיקה לגבי.

66. אשר לכל הרכיב, הרי שמדובר בכל רכב שנרכשו לאחר מועד קבלת הבונים ולפיכך הם ברוי חילופט. מהחומר שהציג לעיינו לא ברור האם כל הרכיב תפיסים בפועל או ברישום. ככל שמדובר בכל רכב שותפים בפועל, ועל מנת למנוע עד כמה שניית את ירידת ערכם או נזקים שעולמים להיגרם להם, יוארו הצדדים

לבגש ביניהם הסכמאות בנוגע להשבתם בעין לבקשתם ולאשתו והותרתם תפיסים ברישום בלבד, בהתאם להלכות שנקבעו בפסקה בעניין זה.

סוף דבר

67. לאור האמור, לאחר שנתי דעתו למכול השיקולים שפורטו בהרבה לעיל, בהינתן שהיים חסד סביר לביצועה של עבירה השודד, העובדה שערק התפוסים נמור מהיקף העבירה, בהתחשב בתמהיל התפוסים שהינו ברובו ברישום בלבד, כך שהפגיעה במבקש ובטענים לזכות הינה קטנה יחסית, העובדה של המבקש ולאשתו נכסים נוספים ומקורות הכנסתה נוספים שלא נתפסו, המאפשרים להם קיום סביר ואף לעלה מכר, מצאתי שהתפיסה מאזנת היבט בין שימור האינטרס הציבורי בחילוץ פוטנציאלי של הרकוש של מי שעלה פי החשד נתן שוחד והפיק מכר תועלת אישית מחד גיסא, לבון עצמת הפגיעה הקטנה יחסית בזכויות הקניין של המבקש וילדיו מידך גיסא.

לפיכך מצאתי לדוחות את הבקשה להשבת הנכסים ולהיעתר לבקשת המדינה להאריך את תוקף החזקתם.

68. אשר לפך הזמן המבוקש - מחומר החקירה שהוצע לעוני ניתן להתרשם שחרף פעולות החקירה הרבות שנערכו עד כה, בין אם בישראל ובין אם מוצאה לה, עדין נותרו לחידה החקירה פעולות חקירה רבות לביצוע, מהן פעולות מורכבות, שסביר שיארכו זמן רב.

נוסף על כך עניינו של החשוד אינם עומד לבדוק והוא נחקר מחדש בפרשฯ יחד עם בני שטיינמן, לו מיחסות אף עבירות נוספות.

העובדה שמדובר בחקירה בהיקף כה נרחב, המתפרסת על עניינים שונים ועל מספר יבשות, החקירה בה מעורבים מספר חשודים ונחקרים עבירות חמורות שבוצעו ברובן מחוץ לגבולות המדינה, מעידה על מורכבותה ומצדיקה מתן טווח נשימה חקירתית ראווי לחקרים. הדברים נכונים כי כמו כאשר הפגיעה הנטענת, בין אם הפגיעה במבקש ובין אם הפגיעה בטוענים לזכות, איננה פגעה בחירות, כדוגמת מעצר או תנאי שחרור מגבלים, אלא פגעה בקניין, אשר מבלי להקל ראש, הינה פחותה בעוצמתה.

69. **סוף דבר - תוקף החזקתם התפוסים וצווי התפיסה וההקפאה מוארך בזאת לתקופה נוספת של 180 ימים, אשר מועד מנינם מתום התקופה הקודמת.**

70. בשולי הדברים מצאתי להוסיף שלאור העובדה שברשות המבקש ולאשתו נכסים נוספים והכנסות נוספות, ישקלו הצדדים את האפשרות להעמיד נכסים אחרים לפני הדיורות התפוסות של רועי (הדירה ברחוב משה שרת) ושל טל (הדירה ברחוב צירלסון) על מנת שלא לפגוע בהליך תמ"א 38 המתנהל בשני הבניינים. הדבר נתון כМОNON לשיקול דעת הצדדים, לאחר בדיקות שתערוך המשיבה בעניין, ככל שתמצא לנכון.

71. חומר החקירה שהוגש מטעם המשיבה יושב לידי נציג מטעמה, בתיאום מול מזכירות בית המשפט.

72. המזכירות תשליך החלטה זו לצדים.

ניתנה היום, ט"ז אלול תשע"ז, 07 ספטמבר 2017, בהעדר
הצדדים.

